

Vidéki levél.

(*Podhradszky András Coburg hercegi erdőigazgató jubileuma.*)

Losonez, 1899. aug. hó.

Tek. Szerkesztőség! — Podhradszky András Coburg hercegi erdőigazgató 40 éves jubileumát ünnepelte meg augusztus 1.-én a hercegi tisztség. Szép és megható családi ünnep volt az, a legnagyobb titokban előkészítve, úgy hogy az ünnepelt maga alig több mint egy nappal előbb értesült arról. Méltónak tartom az ünnepély megörökítését e lapok hasábjain, mert mi magyar erdészek, szolgáljuk bár az államot vagy magánosokat, mindig az édes magyar hazának szolgálunk. Az erdők fentartása országos érdek, termőképességüknek fokozása és jövedelmezőségük gyarapítása ugyan közvetlenül csak a birtokos javára szolgál, emeli azonban mindnyájunk becsét, igazolván azt, hogy a magyar ezen a téren is bevált és sikeresen versenyez más művelt nemzetek fiaival.

Gondoljunk csak vissza a 40 esztendő előtti időkre, mikor magas hivatalok azt vágták szemünkbe, hogy nem vagyunk alkalmasak az erdők kezelésére és hogy nyelvünkön az erdészet nem beszélhet, nem írhat. És ma kiváló erdészeket tudunk felmutatni és a magyar nyelv végigzug a Kárpátoktól az Adriáig, Magyarországon és Horvát-Szlavonország erdeiben. Méltán tekinthetünk tehát büszkén erre a 40 esztendőre vissza és illő, hogy örömmel vegyünk részt mindama férfiak megünneplésében, kik ez idő alatt a magyar erdészet ügyét egyik vagy másik terén, akár az irodalmin, akár a gazdaságin sikeresen szolgálták.

Podhradszky az utóbbin aratott babérokat és talán elég lesz, ha megmondom, hogy ennek a mintegy 200,000 holdnyi erdőbirtoknak jövedelmét 15 esztendő alatt, mióta t. i. annak sorsát intézi, 60,000 frtról több mint 300,000 frtra emelte fel; a mellett folytonosan gyarapítja és javítja az erdő állományát s a tisztikar anyagi javát is annyira fokozta, hogy a Coburg hercegi erdészeti szolgálat ma a jobb javadalmazásuak közé tartozik s ennél fogva a fiatalság jobbjai közül is számosakat vonz magához.

Az ünnepélyt az erdő-tisztikar saját kezdeséből rendezé, mint fönnebb emlitém, az ünnepelt tudtán kívül, mert a mily

puritán jellemű férfi ő, bizony-bizony még meg is akadályozta volna.

Hogy a tisztikar rendezte ezt az ünnepélyt, az fokozza annak értékét. Mert ki ismerheti a vezérlő tiszt érdemét jobban, mint a végrehajtó tisztikar? Az ismeri minden intézkedés életbeléptetésének nehézségét, a sikert szintugy, mint a kudarcot. Szerencésnek vallhatja magát az oly vezérlő tiszt, kiben az alantas tisztikar bizik, kihez tisztelettel, szeretettel ragaszkodik.

Az ünnepély az igazgató elfogadó termében játszódott le. Mindenekelőtt az erdőügyi személyzet jelent meg az ünnepelt előtt, valamennyi egyenruhában. Pauks László erdőpénztárnok terjedelmes beszédben emlékeztet meg Podhradszky érdemeiről, melyeket a hercegi erdőgazdálkodás tapintatos és okos vezetése által szerzett magának és biztosítván őt a tisztikar ragaszkodásáról, csinos albumot nyújtott át, melyben az összes erdőügyi tiszt — mintegy 54 személy — fényképe volt befoglalva. Ezután Kolbenheyer Gyula nyújtott a tisztikar nevében gyönyörű bokrétát, talpraesett beszéd kíséretében, az ünnepelt nevének.

Ezután a vasgyári tisztikar jelent meg, Schröder Gyula vasgyári igazgató vezetése alatt s a kölcsönös támogatás által támasztott nagyrabecsülés és ragaszkodás jeléül egy, a tisztikar aláírásait tartalmazó albumot nyújtott át.

Azután a gazdasági tisztségviselők: Jankovits Sándor gazdasági igazgató, a számvevőség: Neogrády Lajos főszámvevő és a nagyróczei kereskedelmi iskola: Perjési László igazgató vezetése alatt.

Végre e sorok írója adta elő szerencsekívánatait, ki 40 esztendő előtt vele együtt szolgált, mint erdőszolgája, Vizesréten. A tisztelgők sorát Mihalik Dezső uradalmi főügyész zárta be szellemes beszédével.

Podhradszky András minden küldöttségnek egyenkint, valamint az egyes egyéneknek külön-külön meghatott szavakkal köszönte meg a jókívánásokat, biztosítván mindnyáját barátságáról és szeretetéről.

Délután bankett volt a fürdő-vendéglőben, 140 személy ült körül az asztalokat, közte a járás országgyűlési képviselője Kubinyi Géza, az ott állomásozó honvéd-zászlóalj tisztikara, élén az őrnagygyal, a környék papjai és előkelőségei.

Hogy tósztokban nem volt hiány, azt ugy is elgondolhatják a tisztelt olvasók. Csak egy párt említek meg. Podhradzky poharat emelt a herczegre, Héring Samu erdőmester az ünnepeltre, Liftner István erdőbíró az ünnepelt nejére, Kubinyi Géza országgyűlési képviselő az ünnepeltre, Gömör vármegye zászlaját hajlítottán meg előtte. Később pedig a járás nevében fejezván ki tiszteletét érde-
mei iránt, melyeket hűségével és becsületes munkájával szerzett magának. Illés Nándor a tisztikart éllette. Jólsva város polgár-
mestere: Basilidesz pedig arról emlékezett meg, mikor az ünnepelt mint egyszerű erdész rendezte Sumjác község ügyeit, most pedig a városnak hathatós pártfogója és okos tanácsadója.

A bankett végével felolvastatott Coburg Ferdinánd bolgár fejedelem levele, melyben köszönetét fejezván ki a család iránt tanusított hűséges és sikeres szolgálatokért, egyuttal megküldi polgári érdemrendjének középkeresztjét. Voltaképen az érdem-
kereszt ép a bankett megkezdése előtt érkezett meg s annak folyamán viselte is azt a jubiláns. Igen szép figyelem volt a fejedelemtől, hogy ugy rendezte a dolgot, hogy az ép arra az időre érkezett meg. Valamivel később jött meg Fülöp herczegnek, az erdőbirtok tulajdonosának sürgönye, ki köszönetének kifejezése mellett arról értesíti, hogy az uralkodó Coburgi herczeg a házi rend I. oszt. lovagkeresztjét adományozta neki.

A többi, mintegy 50 sürgöny közül még csak a Hámos László gömörmegyei főispánét, Tomcsányi Gyula beszterczebányai m. kir. erdőigazgatóét és Bulás Pál m. kir. erdőmesterét említem meg.

A bankettet este táncmulatság követte, mely eltartott reggeli 4 óráig s így a közvetlenül érdekelt tisztségen kívül résztvettek az örömben a feleségek, a felserdült gyermekek, a városi és vidéki ifjak, leányok.

Midőn bezárom e sorokat, ismételve szerencsét kívánok a kollegának és erőt, egészséget, hogy még számos évig szolgálhassa jó sikerrel és eredménynyel uraságát és Hazáját.

Illés Nándor.